

Ako Ivan a Emília utiekli strige

Kde bolo, tam bolo, v jednej krajine žili kráľ s kráľovnou. Mali syna Ivana, ktorý bol veľmi nezbedný.

Raz sa hral na kráľovskom dvore a za hradbami uvidel les. Mal pocit, že ho do toho lesa niečo priťahuje. Jedného dňa sa teda vybral sám do lesa. Ako tak kráčal, zrazu sa mu prihovoril strom. Strom mu povedal, aby ďalej do lesa nešiel, lebo ten les je strašidelný a začarovaný. Ale Ivan nepočúvol a kráčal ďalej hlbšie do začarovaného lesa.

Hlboko v lese na čistinke zbadal chalúpku, z ktorej vyšla Ježibaba. Pozvala Ivana ďalej do chalúčky, usadila ho za stôl a ponúkla ho koláčom, ktorý bol však otrávený. Ivan ho s chuťou zjedol, lebo bol po dlhej ceste veľmi hladný. Keď ho dojedol, zaspal hlbokým spánkom. Striga Ivana zviazala a odniesla do komory. V druhej komore bolo zatvorené krásne dievča, ktoré sa volalo Emília a bola u Ježibaby slúžkou.

Striga jej prísne zakázala do komory, v ktorej spal Ivan chodiť. Ale Emília bola veľmi zvedavá, kto je v komore zatvorený, a tak Ježibabu neposlúchla. Jedného dňa, keď mala všetku prácu hotovú a Ježibaba nebola doma, pomaly otvorila na komore dvere. Vstúpila dnu a uvidela krásneho mladého princa, do ktorého sa hneď zaľúbila. Naklonila sa k nemu, že sa lepšie pozrie, slza z oka jej spadla na jeho líce a vtom sa Ivan prebudil. Najprv sa zľakol, ale potom sa opýtal: „Kde to som?“ Emília mu všetko o strige aj o sebe porozprávala. Dohodli sa, že keď bude Ježibaba spať, utečú od nej. Keď Ježibaba zaspala, pripravili sa na útek. Lenže striga sa zobudila a začala ich na metle naháňať.

„Ivan, Emília, stojte! Kto bude pre mňa pracovať?!“

Ale oni dvaja nepočúvali, len utekali ďalej. Striga na metle bola však rýchlejšia a už ich mala, keď vtom pribehli k stromu, ktorý Ivana odhovárал od toho, aby šiel do lesa.

„Vidíš, Ivan, nepočúvol si ma! Ale aj tak vám teraz pomôžem. Odlom si z môjho kmeňa halúčku, a keď striga bude letieť popri tebe, pošibaj ju ním. Uvidíš čo sa stane!“

Ivan tentoraz urobil tak, ako mu prikázal strom. Pošibal Ježibabu halúčkou po chrbte. Ako sa jej halúčka dotkla chrbta, Ježibaba sa hneď premenila na kameň.

Ivan s Emíliou sa stromu poďakovali za záchranu. Strom im ukázal cestu z lesa do kráľovstva Ivanovho otca. Rozlúčili sa so stromom a kráčali domov.

Doma na zámku ich všetci srdečne privítali, kráľ s kráľovnou im vystrojili veľkú svadbu a hostinu, na ktorú pozvali celé kráľovstvo. Svadba trvala tri dni a tri noci a skončila sa bozkom Ivana a Emílie. Tí sa mali veľmi radi a žili šťastne až do smrti.

Na najvyššej veži zámku zazvonil zvonec a našej rozprávke je KONIEC.

